

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/nauka-i-edukacja/badania-historyczne/konferencje/170972,Konferencja-naukowa-Okr-es-przydatnosci-Fotografia-jako-surowiec-i-narzedzie-w-dz.html>
03.03.2026, 00:24

Strona znajduje się w archiwum.

Konferencja naukowa „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – zapis obrad na kanale IPNtv-Konferencje

27.10.2022

Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

Marzena Kruk, dyrektor Archiwum IPN. Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

Dr Mateusz Szpytma, zastępca prezesa IPN. Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

Konferencja naukowa: „Okres przydatności. Fotografia jako surowiec i narzędzie w działalności instytucji” – Warszawa, 27 października 2022. Fot. IPN

27 października 2022 w warszawskim Centrum Prasowym Foksał odbyła się konferencja naukowa zorganizowana po raz czternasty przez Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej z okazji Światowego Dnia Dziedzictwa Audiowizualnego UNESCO. Obrady zostały objęte patronatem honorowym Polskiego Komitetu do spraw UNESCO

Jako pierwsza głos zabrała Marzena Kruk dyrektor Archiwum IPN. Następnie zgromadzeni wysłuchali wystąpienia zastępcy prezesa IPN dr Mateusza Szpytmy. Rolę społecznego znaczenia dziedzictwa audiowizualnego w swoim wystąpieniu podkreślił przewodniczący Polskiego Komitetu ds. UNESCO prof. dr hab. Michał Kleiber.

Właściwe obrady prowadził Radosław Morawski, kierownik Sekcji Opracowywania Dokumentacji Audiowizualnej Archiwum IPN. Prelegenci w swych wystąpieniach zreferowali metody pracy z fotografią.

Tematem przewodnim każdego wystąpienia była sama fotografia, jej obieg instytucjonalny oraz to w jaki sposób powinny być opracowywane, archiwizowane i eksponowane przez muzea i archiwa.

Zapis obrad na kanale IPNtv-Konferencje

Fotografia polskiej bezpieki i fotografia kryminalistyczna – konferencja naukowa [PANEL 1]

Fotografie nazistowskie, ubeckie i zagadnienie dziedzictwa cyfrowego – konferencja naukowa

Fotografia architektoniczna, filmowa i prasowa – konferencja naukowa [PANEL 3]

Z referatami wystąpili pracownicy IPN: Tomasz Stępowski z Archiwum IPN z referatem „Nie-do-widzenia: fotografie polskiego aparatu represji z lat 1944-1989 i ich dalsze losy” i dr Paweł Miedziński, który przedstawił historię Centralnej Agencji Fotograficznej. Następnie praktykę Biura Kryminalnego Komendy Głównej Policji, prezentował mł. insp. mgr inż. Piotr Trojanowski, który opowiedział o fotografii kryminalistycznej – od miejsca zdarzenia, aż po wykorzystanie jej na sali sądowej.

Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej UJ reprezentowali dr hab. Stanisława Trebunia-Staszek, z wystąpieniem pt.: „Obrazy opresją naznaczone. Fotografie z nazistowskich badań rasowych i ludozawczych na Podhalu w relacjach świadków II wojny światowej” oraz dr hab. Monika Golonka-Czajkowska z referatem „Co kryje ubecka teczka? Alternatywna strategia prezentacji dokumentacji osobowej aparatu bezpieczeństwa”.

Dr Karolina Dziubata-Smykowska z Instytutu Antropologii i Etnologii UAM, wygłosiła referat „Dziedzictwo cyfrowe, wolny dostęp i problematyka digitalizacji. Działalność i zbiory Archiwum Etnograficznego przy Instytucie Antropologii i Etnologii UAM”.

O fotografii architektonicznej opowiedział dr inż. arch. Piotr Wróbel z Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Na zakończenie dr Piotr Śmiałowski przedstawił zasób Filмотeki Narodowej Instytutu Audiowizualnego, wykorzystywany jako źródło badań nad nieurzeczywistnioną historią kina PRL.

[Link do playlisty](#)

Fotografie były i są wykorzystywane w bieżącej działalności wielu instytucji. Czasem gromadzono je z intencją długotrwałego przechowywania, zazwyczaj jednak służyły do realizacji doraźnych zadań, a potem niszczone. Ich obieg ograniczał się zwykle do wąskiego kręgu pracowników, choć oczywiście w przypadku instytucji takich jak Centralna Agencja Fotograficzna było inaczej.

Opracowanie i wykorzystanie fotografii wytworzonych instytucjonalnie jest dla archiwistów wyzwaniem. Muszą oni podjąć szereg decyzji, począwszy od prozaicznej decyzji czy udostępniać zdjęcie publicznie, aż po czysto techniczne umieszczenie go w konkretnym repozytorium cyfrowym.

[Następny Strona](#)

Centrala